

Komentár evanjelia na sviatok sv. Jakuba, apoštola (25. júla)

Komentár na sviatok sv. Jakuba, apoštola. „Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých.“ Toto musí byť zmyslom života každého kresťana: dávať svoj život z lásky.

Evanjelium (Mt 20, 20-28)

K Ježišovi pristúpila matka Zebedejových synov so svojimi

synmi, poklonila sa a o čosi ho prosila.

On sa jej opýtal:

„Čo chceš?“

Vravela mu:

„Povedz, aby títo moji dvaja synovia sedeli v tvojom kráľovstve jeden po tvojej pravici a druhý po ľavici.“

Ježiš odpovedal:

„Neviete, čo žiadate. Môžete piť kalich, ktorý mám ja piť?“

Oni mu vraveli:

„Môžeme.“

On im povedal:

„Môj kalich budete piť, ale dať niekomu sedieť po mojej pravici alebo ľavici nepatrí mne; to dostanú tí, ktorým to pripravil môj Otec.“

Keď to počuli ostatní desiat, namrzeli sa na oboch bratov. Ježiš ich zavolať k sebe a povedal:

„Viete, že vládcovia národov panujú nad nimi a mocnári im dávajú cítiť svoju moc. Medzi vami to tak nebude. Ale kto sa medzi vami bude chcieť stať veľkým, bude vašim služobníkom. A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude vašim sluhom. Ako ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých.“

Komentár

Dnešné evanjelium končí krátkou vetou, ktorou Ježiš zhrňuje zmysel svojho života, svojho spôsobu bytia a žitia: „Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých“.

Zároveň nám naznačuje zmysel života každého kresťana. Narodili sme sa, aby sme slúžili, aby sme dávali život. Ak nežijeme v službe druhým, ak druhí nie sú spokojní s našou prítomnosťou a naším konaním, potom náš život nemá žiadnu váhu, žiadnu konzistenciu.

Touto vetou sa končí dialóg medzi Ježišom a Jánom a Jakubom, ktorý iniciovala matka oboch bratov. Na ceste do Jericha, niekoľko dní pred vstupom do Jeruzalema, sa tejto matke podarí byť s Ježišom Kristom osamote. Poklonila sa pred ním a požiadala ho, aby jej synovia sedeli v jeho kráľovstve, jeden po jeho pravici a druhý po ľavici.

Ježiš neodpovedá odmietnutím, ani jej nevyčíta, že takto prosí. Možno preto, že táto žena a jej synovia túžia po sláve. Robia to až príliš ľudským spôsobom, ale je to dobrá prosba. Toto je veľká vec na Ježišovi Kristovi:

vstupuje do našich túžob, snov, projektov, prosieb, aby ich očistil, aby ich naplnil svojou slávou, svojou večnosťou.

Ježiš, keď sa obracia na Jána a Jakuba, im odpovedá: „Vy neviete, o čo žiadate. Vy si neuvedomujete, o čo ma v skutočnosti žiadate, čo skrýva vaša túžba“. A začína dialóg, aby pochopili hĺbku toho, po čom túžia: „Dokážete vypíť kalich, ktorý sa chystám vypíť? Naozaj chcete moju slávu? Prijat' to, čo sa chystám prijať? Ponoríť sa tam, kde sa chystám ponoriť ja? Naozaj chcete, aby som vám povedal, čo chcem?“.

Odpovedia s istou opovážlivosťou: „Môžeme“. A tvárou v tvár tejto odpovedi Ježiš Kristus prekvapujúco potvrdí: „Budete piť môj kalich“.

Ježiš dokázal týchto dvoch bratov nasmerovať na cestu modlitby. V našej modlitbe nie je dôležité ani tak to, čo chcem ja, ale čo odo mňa chce

Ježiš. Ježišovi záleží na našom živote a pýta sa nás: „Čo chceš odo mňa?“ A tak nás od našich túžob vedie k svojim túžbam, k svojim najhlbším túžbam.

Modlitba je teda stretnutím s Ježišom Kristom, ktorý mení naše tempo, ktorý nás vyvádza za hranice nás samých. Vedie nás do svojho srdca, do svojich túžob, do svojich snov. Každý deň sa nás pýta: „Chceš vedieť, čo mám v srdci, aké sú moje túžby?“.

A hovorí nám o svojej túžbe slúžiť, darovať sa druhým s radosťou, slobodne. Pretože sloboda nie je nič iné ako žiť svoj život ako dar. Rozdávať môže len ten, kto niečo vlastní; slobodní sme len vtedy, keď sa dávame druhým, keď im dávame svoj život. Taká je osobnosť Ježiša Krista, slobodná. A On nám dáva svoju osobnosť, aby sme mohli byť slobodní.

Títo bratia povedia „áno“. Ale potom, keď príde hodina Ježiša Krista, hodina pitia kalicha, hodina Getsemany a Kríža, zosypú sa. Ešte sa musia naučiť, že to nemôžu urobiť len vlastnými silami, sami. Potrebujú silu Zmŕtvychvstalého. Silu, ktorá im nikdy nebude chýbať.

Ježiš sa prihovára aj nám, s nadšením sa pozerá na našu túžbu byť s ním, darovať mu svoj život a potvrdzuje, že je stále s nami, aby sme mohli piť jeho kalich, aby sme sa mohli naozaj darovať, aby sme mohli darovať život okolo seba.

Luis Cruz